

وانه ۹۷: د دوزخ!

لوقا ۱۶

نوسراوی پیرۆز ده فەرموئ: ترسۆکان و بیباوه پان و قیزه وه نا... و هه موو درۆزان، به شیان له ده ریچه ی به ناگر و گوگرد داگیرساوه. (ناشکرکردن ۲۱: ۸) (فرلده درینه تاریکی دهره وه... به ره و ناگری تاهه تایی، نه وه ی بۆ ئیلبیس و فریشته کانی ئاماده کراوه.) (مه تا ۸: ۱۲، ۲۵: ۴۱) (ئه وانه بۆ سزای تاهه تایی ده چن، به لام راستودروستان بۆ ژبانی تاهه تایی!) (مه تا ۲۵: ۴۶)

د دوزخ! که س حەز ناکات باسی بکات! ته نانه ت نامانه وئ بیری ئی بکهینه وه! له گه ل نه وه ش دا، باسی دوزخ نه و باسه یه که پلانمان وایه دیراسه تی بکهین نه مۆ، له بهر نه وه ی خودا نۆری هه یه ده رباره ی نه و باسه بیلئ. له نوسراوه پیرۆزه کان، خودا سه دان ناگاداری داوه تاکو خه لگی نه چنه نه وئ. له وانه ی نه مۆ و سه بی پلانمان وایه فیریبین نوسراوه پیرۆزه کان چیمان فیرده کات سه بارت به دوزخ و ئاسمان (به هه شت)، و چۆن دلنیا بین له وه ی ده چینه به هه شت و نانیردرینه دوزخ. زۆر که س پینان وایه که س ناتوانئ بزانی چی روو ده دات له رۆژی دوا یی، یاخود له کوئ تاهه تایی به سه ر ده بن. به و شیوه یه بیر ده که نه وه چونکه ده رباره ی پښتانه ی پزگاربوون نازانن که و خودا دایمه زرانده وه، و ده رباره ی نه و به لینه سه رسوریه تانه ی خودا داویه تی نازانن که و دلنیا یه کی بی گومان ده به خشی. ئایا وشه ی خودا پیمان ده لئیت چۆن ده توانین بزانی به دلنیا یه وه که ده چینه به هه شت؟ بی گومان! وشه ی خودا ده فەرموئ: ئه مانهم بۆ ئیوه نووسی که باوه پتان به ناوی کوپی خودا هه یه، تاکو بزانی تاهه تایی تان هه یه! (۱ یوحنا ۵: ۱۳)

ئایا ده زانی که ژبانی تاهه تاییت ده بییت که وشه ی خودا بانگه وازی بۆ ده کات؟ له و رۆژه ی که ده مری، ئایا ده زانی گیانت بۆ کوئ ده پوات؟ ئایا دلنیا یی له وه ی که ده چیه به هه شت و ناتبه ن بۆ دوزخ؟ ئه گه ر نه و دلنیا یه ت نیه، وانه ی نه مۆمان ده بییت زۆر سه رنجت پابکشی.

وه که نه وه ی له ئینجیل بینیمان، کاتی عیسا ی پزگاری ده ر له سه ر دونیا بوو، زۆر خه لگی فیر ده کرد ده رباره ی نه و شوینه ی پپی ده وترئ ئاسمان و نه و شوینه ی پپی ده وترئ دوزخ. هه رچه نده، عیسا زیاتر فیرکاری ده رباره ی دوزخ کرد له وه ی له ئاسمان، له بهر نه وه ی ده زانی ده رباره ی سزای سامناکی دوزخ و نایه وئ که س بپواته نه وئ. باشه، با بگه رینه وه ئینجیل و بزانی عیسا چۆن خه لگانی فیر کرد ده رباره ی دوزخ. که واته نه م چیرۆکه راسته بخوینه ده رباره ی دوو که س که مردن. له به شی شازده ی ئینجیلی لوقا، عیسا بۆ خه لگی دوا و فەرموئ: (لوقا ۱۶) ^{۱۹} پیاویک ده ولمه مند بوو، جلی ئه ر خه وانی و که تانی له بهر ده کرد و هه موو رۆژیکی به خۆشی راده بوارد. ^{۲۰} هه ژاریکیش ناوی له عازر بوو، له بهر ده رگا که ی که وتبوو، برین لئی دابوو، ^{۲۱} په رۆش بوو له و بهر ماوه یه تیریبیت که له خوانی ده ولمه نده که ده که وته خواره وه. ته نانه ت سه گیش ده هاتن برینه کانیان ده لیسته وه. ^{۲۲} ئیتر هه ژاره که مرد و فریشته بۆ باوه شی ئیبراهیم هه لیا نگر ت. ده ولمه نده که ش مرد و نیژرا. ^{۲۳} له جیهانی مردوو ان سه ری هه لپری و نازاری ده چیریت، له دووره وه ئیبراهیمی بینی و له عازری له باوه ش بوو.

با که میک پاره ستین لیره. تیگه یشتی چی رووی دا به سه ر پیاوه ده ولمه نده که و له عازری سوالکه ر؟ سوالکه ره که بۆ کوئ چوو کاتی مرد؟ یه کسه ر، گیانی له به هه شت بوو، له حزووری خودا له و شوینه ی پیغه مبه ری خودا ئیبراهیم لئیه تی ماوه یه کی زۆره. و پیاوه ده ولمه نده که، نه و بۆ کوئ چوو؟ یه کسه ر گیانی چوو بۆ دوزخ، که له نازاردا بوو له وئ.

بۆچی له عازری سوالکه ر چوه به هه شت و پیاوه ده ولمه نده که چوه دوزخ؟ یه که م شت، هه ژاری مانای نه وه نیه که تۆ پزگارت بووه، و ده ولمه نده ی مانای نه وه نیه که له ناوچووی! له عازری هه ژار، چوه به هه شت له بهر نه وه ی گرنگی ده دا به پښتانه ی پزگاربوون

كەوا خودا له نووسینەكانى پینگەمبەران رايگەياندبوو. سەبارەت بە پياوھ دەولەمەندەكەش، ووشەى خودای پشت گوی خستبوو. ئەو پياوھ دەولەمەندە وەك زۆربەى خەلكى ئەمرومانە كەوا رووخسارى ئايینی لەخۆ دەگرن. دەزانن كە يەك خودا ھەيە و نووسینەكانى پینگەمبەران بوونی ھەيە، بەلام لەسەر پینگای دۆزەخ، لەبەر ئەوەى ھەرگیز باوھەپیان بەپینگای پزگاربوون نەبووھ كەوا ھەموو پینگەمبەرانى خودا گەواھییان لەسەر داوھ لە نووسراوھ پیرۆزەكان. وەك پياوھ دەولەمەندەكەى چیرۆكەكەمان، كاتى خۆش بەسەر بردن و بەدەست ھینانى سامان زۆر گرنگترە ھەلایان لەوھى گوی لە ووشەى پاستى بگرن كەوا دەتوانى گيانیان پزگار بكات.

بابەردەوام بین لە چیرۆكەكە و سەرنجیدە چۆن خودا پینگای بەپياوھ دەولەمەندەكە دا بەكورتى لەگەڵ پینگەمبەر ئىبراھیم گفوتگو بكات، كەوا لە بەھەشت بوو. خودا دەیەوى ناوھەپۆكى ئەو ووشانە ببینن كە لەلایەن ئەم پياوھ ووتراوھ لە دۆزەخ. پەروردگار عيسا بەردەوام بوو لە چیرۆكەكە و فرمووی، (لوقا ۱۶) ^{۳۳} لە جیھانى مردووان سەرى ھەلبېرى و تازارى دەچێژیت، لە دوورموھ ئىبراھیمی بینى و لەعازرى لە باوھش بوو. ^{۳۴} ھاواری كرد: (باوكە ئىبراھیم، بەزەبیت پیمدا بێتەوھ، لەعازر بنیرە تاكو سەرى پەنجەى بە ئاو تەر بكات و زمانم فینك بكاتەوھ، وا لەناو ئەم گرەدا تازار دەچێژم.)

^{۳۵} ئىبراھیم وتی: (كوپم، لەبیرت بێت لە ژياندا شتە باشەكانى خۆت وەرگرت و لەعازرى شتە خراپەكان. ئیستا وا لیرە دڵنەوایی دەكریت و تۆش تازار دەچێژیت. ^{۳۶} سەرھاپى ھەموو ئەمانەش، بۆشاییەكى گەرە لەنێوان ئیمە و ئیوھدا قایم كراوھ، تاكو ئەوانەى بیانەوى لیرەوھ بۆ لاتان بین نەتوانن و كەسیش لەویوھ بۆ لای ئیمە نەپەریتەوھ.)

^{۳۷} ئەویش وتی: (كەواتە باوكە، لیت دەپارێمەوھ بینیرە مالى باوكم، ^{۳۸} چونكە پینج برام ھەيە، تاكو ئاگاداریان بكاتەوھ، نەوھك ئەوانیش بۆ ئەم شوینی تازاردانە بین.)

^{۳۹} بەلام ئىبراھیم پىووت: (موسا و پینگەمبەرانى ھەيە، با گوی لەوان بگرن.)

^{۴۰} ئەویش وتی: (نەخێر باوكە ئىبراھیم، بەلام ئەگەر یەكێك لەناو مردووانەوھ بچیتە لایان، ئەوا تۆبە دەكەن.)

^{۴۱} پىووت: (ئەگەر گوی لە موسا و پینگەمبەران نەگرن، تەنانەت یەكێك لەناو مردووانیش ھەلستیتەوھ، قەناعەتیان پى ناییت.)

چیرۆكى پياوھ دەولەمەندەكە و لەعازر كۆتایی پى دیت. بەپاستى ئەو شوینەى پى دەوترى دۆزەخ شوینىكى سامناكە كە بەزەبى لەوى نیه. پياوھ دەولەمەندەكەى ناو دۆزەخ لەنازادا بوو و كەس نەیدەتوانى لە تازارەكەى كەم بكاتەوھ تەنانەت بە دلوپە ئاویكیش! لەوھش خراپتر، ئەو پياوھ دەولەمەند ھیشتا لەویە ئەمرو! لە دۆزەخە و چاوھەروانى پۆژى دادوھرى دەكات كاتى گيان و جەستە فری دەدریتە ئەو شوینەى پى دەوترى دەریاچەى ئاگر. ئا لەوى لەگەڵ ئەو كەسانە دەبیت كە پەيامى پینگەمبەران رەت دەكەنەوھ — موژدەى خۆشى عيسای مەسیح. نووسراوى پیرۆز ئەوھ پادەگەینى كاتى دەفرموى: (ھەر كەسیك ناوى لە پەر تووكى ژياندا نەدۆزرایەوھ نووسرايیت، فریدرایە دەریاچەى ئاگرەكە... بە ئاگر و گوگرد... دووكەلى تازاریان بۆ تاھەتایە بەرز دەبیتەوھ. شەو و پۆژ پشوویان ناییت!) (ناشكراردن ۲۰: ۱۵، ۱۴، ۱۰، ۱۱) بیری لى بكەوھ! ھەر كەسیك پینگای پاستو دروستى پزگاربوون پشت گوی بخت كەوا خودا دايمە زانندوھ و بچیتە دۆزەخەوھ ھەرگیز ناتوانى دەرجى، ھەرگیز دەرنەچى، و ئاگرەكەش ھەرگیز ھیور ناییتەوھ! ھەرگیز! ھەرگیز! تاھەتا!

ھەندى كەس پىیان وایە كە لەپاش ئەوھى گوناھباران تازاریان چێژا بۆ ماوھەيەك لە دۆزەخ دەردەچن و دەچنە بەھەشت. بەلام ئەو بىرۆكەيە ھاوتای ووشەى خودا نیه، كەوا وەسفى دۆزەخ دەكات وەك (سزای تاھەتایى). (مەتا ۲۵: ۴۶) لە دەرتەنجامدا، ھىچ نوێژىك نیه بۆ مردووان لە نووسینەكانى پینگەمبەران. دوعا كردن بۆ مردوو لە داب و نەرىتى مرقەوھەيە بەتەواوى، بەلام لە ووشەى خوداوە نیه كە دەفرموى، وەك بۆ (مروّف دانراوھ جارێك بمریت، دواتر لپرسینەوھەيە!) (عبرانیەكان ۹: ۲۷) دوعا كردن بۆ مردووان ناتوانى لە تازارى ئەوانەى لە دۆزەخ كەم بكاتەوھ، و ناشتوانى پزگاریان بكات لە پۆژى دادوھرى. سەبارەت بەوانەى لە بەھەشتن، پىووستیان بە دوعای ئیمە نیه لەبەر ئەوەى لە جزورى خودان و لە بەرەكەتێكى تەواون!

مه‌یه‌له‌ که‌س به‌ قسه‌ی به‌تال فریوت بدات. هه‌ندی‌ که‌س ده‌لین، (خودا باشه! به‌نده دروست ناکات بۆ ئه‌وه‌ی پاشان بیانسوتینی! به‌زه‌یی پیمان دیته‌وه و ده‌مانباته به‌هه‌شت!) ئه‌وانه‌ی به‌م شیوه‌یه قسه ده‌که‌ن بیره‌کانیان پشت به‌ ووشه‌ی خودا نابه‌ستی. وا ده‌لین ته‌نھا بۆ ئه‌وه‌ی زه‌میری خویان هیور بکه‌نوه له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ئیراده‌ی خویان پښگای پزگار بوون پشت گوی ده‌خه‌ن که‌وا خودا دایمه‌زاندووه. ئه‌گه‌ر په‌شیمان نه‌بنه‌وه له‌ بیر هه‌له‌کانیان و پوو له‌ خودا نه‌که‌ن و باوه‌ر به‌ پښگای پاستودرووستی نه‌که‌ن له‌ پښگای عیسا‌ی مه‌سیح، پۆژیک ده‌زانن که‌ به‌پاستی دۆزه‌خ بوونی هه‌یه! به‌لام ئه‌و کاته زۆر دره‌نگه بۆ تۆبه‌ کردن!

باشه، پیاوه ده‌وله‌مه‌نده‌که داوای چی کرد له ئیبراهیم؟ داوای ئی کرد له‌ عازر بنیری بۆ مالی باوکی و پینچ براهکی ئاگادار بکاته‌وه که‌وا هیشتا نه‌ مردوونه، نه‌وه‌ک ئه‌وانیش بۆ ئه‌م شوینی نازاردانه‌ بین. ئه‌ی ئیبراهیم چۆن وه‌لامی دایه‌وه؟ پیتی ووت، (موسا و پیغه‌مبه‌رائیان هه‌یه، با گوی له‌وان بگرن.) به‌لام پیاوه ده‌وله‌مه‌نده‌که ووتی، (نه‌خیر باوکه ئیبراهیم، به‌لام ئه‌گه‌ر په‌کیک له‌ناو مردووانه‌وه بجیتته لایان، ئه‌وا تۆبه‌ ده‌که‌ن.) ئیبراهیم پیتی ووت، (پیتی ووت: ئه‌گه‌ر گوی له‌موسا و پیغه‌مبه‌ران نه‌گرن، ته‌نانه‌ت په‌کیک له‌ناو مردووانیش هه‌ستیتنه‌وه، قه‌ناعه‌تی پی ناکه‌ن.)

موژده‌ی خۆشی پیغه‌مبه‌رائی خودا ده‌زانن که‌وا ده‌توانی له‌ دۆزه‌خ پزگارت بکات؟ ئه‌و موژده خۆشه ئه‌و په‌یامه به‌کورتی، بینیمان که‌ موژده‌ی خۆشی پیغه‌مبه‌ران موژده‌ی خۆشی پزگاری دهره‌ پیرۆزه‌که‌یه، ئه‌وه‌ی خودا نارديه خواره‌وه تاکو له‌سه‌ر خاچه‌که‌ بمری بۆ ئه‌وه‌ی سزای گونا‌هه‌کانت بداته‌وه و پاشان له‌ پۆژی سینییم له‌ مردن هه‌لسیتنه‌وه. ئه‌گه‌ر به‌ دلت باوه‌ر بیینی که‌وا له‌پینا‌و گونا‌هه‌کانت مرد، ئه‌و کاته ناچیتته دۆزه‌خ! ئه‌و موژده خۆشه که‌وا ده‌توانی پزگارت بکات له‌ دادوه‌ری پاستودرووستی خودا.

وه‌ک بۆمان دهرکه‌وت له‌ وانه‌ی په‌که‌مدا، خودا دۆزه‌خی بۆ مرۆف دروست نه‌کرد به‌لکو بۆ شه‌یتان و فریشته خراپه‌کاره‌کانی. به‌لام گونا‌هی باپیره‌گه‌وره‌مان ئاده‌م هۆیه ئه‌وه‌یه که‌ هه‌موومان دوور له‌ خودا له‌دایک ده‌بین، له‌شانشینه‌ی شه‌یتان له‌سه‌ر ئه‌و پښگای به‌ره‌و دۆزه‌خ ده‌پوات. بئ گومان ئه‌و سرووشته گونا‌ه‌باری له‌ناوماندا‌یه و امان ئی ده‌کات بۆ تاهه‌تا له‌ناو بچین ئه‌گه‌ر خودا چاره‌سه‌ریکی بۆمان دابین نه‌کردایه، و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سزای گونا‌ه‌ مردن و ئاگری تاهه‌تاییه. به‌ هیزی خۆمان هیچ ده‌سه‌لاتیکی پزگاربوون له‌ دۆزه‌خمان نیه! به‌لام، سوپاسی خودا ده‌که‌ین که‌ پلانیکی داپشت که‌وا پیتی بتوانی له‌ گونا‌هه‌کانمان خۆش بییت! ئه‌و پلانه‌ چیه؟ مردنی مه‌سیحی پیرۆزه. خودا سزای گونا‌هه‌کانمانی خسته‌ سه‌ر عیسا کاتی له‌سه‌ر خاچه‌که‌ مرد. وه‌ک نووسراوه: **ئه‌وه‌ی گونا‌هی نه‌ده‌ناسی خودا له‌ پینا‌وی ئیمه‌ کردیبه‌ گونا‌ه، تاکو له‌ ئه‌ودا بیینه‌ پاستودروستی خودا! (۲ کۆرنسۆس ۵: ۲۱)**

بینیمان چۆن خه‌لک عیسا‌یان نازار و ئه‌شکه‌نجه‌ دا، به‌ قامچیان کرد و تانجیکی درکاوییان له‌ سه‌ری کرد، سوکایه‌تیان پی کرد و په‌لاماری دهم و چاویان دا، تفیان ئی کرد، و بزمارپژښان کرد له‌سه‌ر خاچیک! خودا پښگای دا خه‌لک به‌خراپی مامه‌له‌ له‌گه‌ل مه‌سیحی بئ گونا‌ه بکه‌ن بۆ ئه‌وی پیمان نیشان بدات گونا‌هه‌کانمان شایه‌نی چ سزایه‌که‌. هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی خه‌لکی به‌ عیسا‌یان کرد - شایه‌نی ئیمه‌یه له‌به‌ر گونا‌هه‌کانمان. به‌لام خودا، له‌به‌ر خۆشه‌ویستییه مه‌زنه‌که‌ی بۆمان، سزای گونا‌هه‌کانمانی خسته‌ سه‌ر مه‌سیحی پیرۆز، کورپه‌ خۆشه‌ویسته تاهه‌تاییه‌که‌ی. له‌بیرت بییت، نازاره‌کانی عیسا له‌سه‌ر خاچه‌که‌ سنووردار نه‌بوو به‌وه‌ی مرۆف پینان کرد. نووسراوه پیرۆزه‌کانی پیغه‌مبه‌ران پیمان نیشان ده‌دات که‌ کاتی عیسا نازاری ده‌چیژا له‌سه‌ر خاچه‌که‌، خودا خوی نازاریکی خسته‌ سه‌ری که‌وا میشکی مرۆف لئی تیناگات. خودا سزای گونا‌هه‌کانی ئیمه‌ی خسته‌ سه‌ری، ئه‌ویش دۆزه‌خی ئیمه‌! پیغه‌مبه‌ر ئه‌یوب پیش بینی سه‌ختی نازاره‌کانی کرد که‌وا مه‌سیح ده‌بچیتژی له‌خوداوه کاتی نووسی، **خودا منی دا به‌ده‌ست زۆرداره‌وه و بۆ به‌رده‌ستی خراپه‌کار فریادم... توو په‌یه‌که‌ی په‌لاماریدام و چه‌وساندمیه‌وه، ددانه‌کانی لیم جیرکرده‌وه، دوژمنه‌که‌م چاوی تیپرووم!** (ئیه‌یوب ۱۶: ۱۱، ۹)

سزای گونا‌ه‌ مردن و پوو به‌ پوو بوونه‌وه‌ی توپه‌یی خودایه و چوونه‌ ناو تاریکی دۆزه‌خ، له‌و شوینه‌ی خودا ده‌نیری هه‌موو ئه‌وانه‌ی

په تیان كرده وه باوهر به ئینجیل بښن! به لام عیسا توپه یی خودای له شوینى ئیمه كښشا، تاكو بتوانین نیعمه تی خودا وه دربرگین. وهك خویندمانه وه، كاتى عیسا ده مرد له سهر خاچه كه هه موو خاكه كه تاريك بو وهك دۆزه خ - له نیوه پوه تاكو كاترمیر سى. له و كاترمیرانه دا، عیسا به دهنگیكى بهرز هاواری كرد، (خودای من، خودای من، بو واژت لی هینام) بوچی خودا وازی له مه سیحی، خوښه ویستی له سهر خاچه كه كرد؟ گونا هه كانمان هوپه كه یه! كاتى عیسا له سهر خاچه كه بوو، خودا سزای گونا هه كانى ئیمه ی خسته سهر ئه و، دۆزه خى ئیمه! ئه مه ئه و پاستییه بنچینه ییه كه وا ئه قلمان ناتوانى به ته واوی لی تی بگات. به لام، ئه وه ی كه به ته واوی بى گومانه ئه وه یه ئه گهر به پاستی باوهر به په روه ردگار عیسا بښی، ئه وا پزگارت ده بیټ و هه رگیز ناچیته دۆزه خ له بهر ئه وه ی خودا به پاستو دروست داتده نا له سهر بنه ماى قوربانى جیگری پزگاری دهره كه. وهك بهرخی قوربانیه كه، كه وا كوپره كه ی ئیبراهیمی پزگار كرد، عیسا ی مه سیح مرد تاكو پزگارت بكات له مردن كه وا هه رگیز كوټایى نایات له و شوینه ی پیى ده وترى دۆزه خ!

خودا دۆزه خى توى خسته سهر عیسا ی مه سیح. باوهرت به مه هه یه؟ باوهرت هه یه كه عیسا ی مه سیح، پاستو دروسته كه، قهردی گونا هه كانتى دایه وه؟ یا خود ده چیه دۆزه خ تاكو خوت قهردی گونا هه كانى خوت بده یته وه تا هه تا؟ خوت بریار بده. چی هه لده بژیرى؟ به هه شت؟ یا خود دۆزه خ؟

خوداش بهر هه كه تدارت بكات. به م ووشه سامناكانه ی په روه ردگار عیسا مال ئاوايیت لی ده كه ین: (له دهرگای تهسك برپونه ژووره وه، چونكه دهرگایه كى بهرین و پښتانه كى پانه ئه وه ی به ره وه له ناوچوون دهروات، زورن ئه وانه ی پیى دا ده چنه ژووره وه. به لام تهسكه دهرگا و تهنگه ئه و پښتانه كى به ره وه ژیان ده چیت، كه م كه سیس ده ی دوزیته وه.) (مه تا ۷: ۱۳، ۱۴)

گرنگترینی پرسپاره کانی ئەم وانیه:

۱. ئایا ووشه ی خودا پیمان ده لیت چۆن ده توانین بزانی به دلنیا ییه وه که ده چینه به هه شت؟
۲. ئایا ده زانی که ژیا نی تا هه تاییت ده بییت که ووشه ی خودا بانگه وازی بۆ ده کات؟
۳. له و پۆژه ی که ده مری، ئایا ده زانی گیانت بۆ کوی ده پوات؟
۴. ئایا دلنیا ی له وه ی که ده چیه به هه شت و ناتبه ن بۆ دوزخ؟
۵. تیگه یشتی چی پووی دا به سه ر پیا وه ده وله مهنده که و له عازری سوالگه ر؟
۶. سوالگه ره که بۆ کوی چو کاتی مرد؟ پیا وه ده وله مهنده که، ئەو بۆ کوی چو و؟
۷. پیا وه ده وله مهنده که دا وای چی کرد له ئیبراهیم؟ ئە ی ئیبراهیم چۆن وه لامی دایه وه؟
۸. موژده ی خو شی پیغه مبه رانی خودا ده زانی که وا ده توانی له دوزخ رزگارت بکات؟
۹. سوپاسی خودا ده که یین که پلانیک ی دارشت که وا پیی بتوانی له گونا هه کانمان خو ش بییت! ئەو پلانه چیه؟
۱۰. بۆچی خودا وازی له مه سیحی، خو شه ویستی له سه ر خا چه که کرد؟
۱۱. با وهرت هه یه که عیسا ی مه سیح، راستو دروسته که، قه ردی گونا هه کانتی دایه وه؟
۱۲. خو ت بریار بده. چی هه لده بژیی؟ به هه شت؟ یا خود دوزخ؟

پښتو ژبې د دروستۍ:

وه رزی خو یننه وه ی کتیبی پیرو ز

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013

Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئهم خو یننه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به خه ش کرا وه ته.

به ره م هی نه ر: کۆمه له ی پښتو ژبې د دروستۍ

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org